

Μόνο τάλαιφασμα τοῦ σκλάβου ποῦ δουλεύει!
Σέρνε στήν ἄγορά τῆ γύμνια τοῦ κορμιοῦ σου,
Ξένος καὶ γιὰ τοὺς ξένους καὶ γιὰ τοὺς δικούς σου!

✽

Ἄλλοι ἀγαποῦν τὰ ντροπαλὰ καὶ τὰ μικρούλια,
Μέσ' στὸ κλουβὶ γλυκοταῖζουν τὰ πουλάκια,
Μὲ τοῦ περιβολιοῦ στολίζονται τὰ γιούλια,
Καὶ πίνουν τὸ νερὸ τοῦ κελαιδεῖ στὰ ρυάνια.

✽

Εὐφραίνοντ' οἱ ἄλλοι στῆς ζεστῆς γωνιάς τὰ θράνια
Μὲ παραμύθια ἄλλοι γροικοῦν τὰ νυχτοπούλια
Καὶ λαχταροῦν' κι ἄλλοι τρανῶν καυμῶν ταιράνια
Λιβάνι καίτε ἀγνὸ στῆς ὁμορφιάς τὴν πούλια.

✽

Ἄλλοι διψοῦν τοὺς βαθροὺς ἴσκιους μέσ' στὰ δάση,
Τοῦ δειλινοῦ τὸ αἷμα, τῆς ἀγῆς τὰ μύρα,
Καὶ τῶν γυμνῶν ἐρήμων τῆ φωτοπλημύρα.

✽

Ἐσένα ἀγάπη δὲ σὲ δίνει μὲ τὴν πλάση'
Ἐκεῖ ποῦ σμίγει ἡ θάλασσα μὲ τὸν αἰθέρα
Δρόμο ζητᾷς γιὰ νὰ διαβῆς· νὰ φύγης πέρα!

(1899)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

✽ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ: Η ΙΟΥΔΙΘ ✽

('Εκ τῆς Πανακοθήκης τοῦ Μονάχου)